

Vyhnanie z raja

Edo mráz "Ďateľ"
Lesní škriatkovia

♩ = 130

G Em Am D7

Mám je-den sta-rý klo-búk, v kto-rom si vie-tor hu-die,

G Em Am D7

ten, kto ho má na hla-ve, ten na nič ne-za-bud-ne:

Em Hm Am D7

a-ni na prázd - ne u - li - ce, na kto-rých pla-ká - va lís - tie,

Em Hm Am D7

a-ni na prázd - ne sta-ni-ce, na-ko-niec je to to is-té.

G Em Am D

Refrén Zá - hra-da stra-te - ná, pre-lie - ta - vá dá - ma, šťas - te -

G Em Am D G Em

na, pre-lie-ta-vá dá - ma, šťas - te - na.

2. Mám jeden starý klobúk, v ktorom svieti zopár dier,
tmou nimi vlieta snový môj krdeľ myšlienkový.
Ako na prázdne ulice zosadá povetrím lístie,
ako na prázdne stanice, nakoniec - je to to isté

Refr.:

3. Mám jeden starý klobúk, kráčať v ňom nepatrí sa,
len keď nik nevidí ma, snívam pod ním sám doma.
Vtedy aj prázdne ulice roztrbliece zlaté lístie,
vtedy aj prázdne ulice ... nakoniec - je to to isté.

Refr.:

4. Mám jeden starý klobúk, v ktorom si vietor hudie,
ten, kto ho má na hlave, ten na nič nezabudne.
Ja pamätám si ulice, po ktorých sme šli my dvaja.
Ty, pamätáš, tie stanice? ... nakoniec, vyhnaní z raja.

Refr.: